

[Lissa Mathiasen]

Det sidste, jeg skal nævne, er ministerens sikring af god psykiatrisk sygehusstandard. Jeg har været inde på det lidt tidligere. Vi kunne også sige det på en anden måde: en sikring af de fysiske rammer, som patienterne skal leve inden for.

Som jeg tidligere har nævnt, frygter vi, at ministeren med fjernelsen af betænkningens bestemmelse herom legitimerer en meget ringe standard, som mange psykiatriske patienter i dag oplever på flere af landets psykiatriske hospitaler. Derfor ønsker vi, at de rettigheder, som vi mener patienterne bør have, klart bliver fastslået via lovgivningen. Det gælder enestue, ophold under tidssvarende bygningsmæssige forhold, passende tilbud om beskæftigelse, undervisning og aktivitet, mulighed for mindst 1 times frisk luft daglig og mulighed for ledsaget udgang efter behov.

Men da der jo som sagt har været et lignende forslag til behandling tidligere, skal jeg slutte med i forhold til ministerens lovforslag at komme ikke bare med en appel om, at vores udvalgsarbejde bliver til et bredt samarbejde om at finde brugbare løsninger, men også med en klar tilkendegivelse og med et ønske, med et tilsagn fra Socialdemokratiets side om en meget aktiv medvirken til en løsning af de her opgaver.

Så er der SF's forslag, L 82. Der vil jeg på baggrund af de bemærkninger, jeg allerede har fremsat til det af justitsministeren fremsatte forslag, tillade mig at begrænse mine bemærkninger. Men jeg vil da godt sige, at jeg ikke tror, det umiddelbart sikrer en bedre lov, dvs. at vi sikrer den enkelte borger i forbindelse med tvang m.v., at vi har mange forslag på bordet; tværtimod. Det afgørende er stadig væk, hvordan indholdet bliver i en kommende lovgivning.

Med de bemærkninger, som vi allerede ved førstebehandlingen i november måned sidste år kom med til justitsministerens forslag, L 45, tilkendegav Socialdemokratiet jo meget klart, hvilke fejl og mangler vi mente der var. Vi må konstatere, at SF har taget en del af disse fejl og mangler op, og derfor er det helt naturligt for mig at sige, at selvfølgelig er vi enige i dem. Men omvendt vil jeg sige, at jeg undrer mig lidt over, at SF har udvidet forslaget. Såfremt SF finder det rigtigt at tale om psykiatrisk behandling generelt i en lovgivning, så synes jeg, det er

meget sparsomt – for ikke at sige meget mangelfuldt – sådan som forslaget ser ud.

En enkelt ting, som jeg godt vil tage fat på, er SF's spørgsmål om det centrale psykiatriske register, dvs. registreringen på Demografisk Institut i Århus, hvor der jo foretages registrering af patienter indlagt til psykiatrisk behandling. Det er et spørgsmål, som vi ved efterhånden utrolig mange lejligheder har drøftet herinde – sidst var det i forbindelse med registerlovgivningen, da den skulle ændres. Dengang var spørgsmålet til behandling, og jeg skal ikke lægge skjul på, at for Socialdemokratiet er det meget afgørende, når vi taler om dette register, at det bliver indrettet på en sådan måde, at personoplysninger ikke er personificerbare, og det vil vi i hvert fald gøre, hvad vi kan for at få sikret undervejs i udvalgsarbejdet.

Som sagt har jeg i forbindelse med ministerens forslag redegjort for Socialdemokratiets holdning. Derfor skal jeg slutte af med at gentage min opfordring til, at der under udvalgsarbejdet gøres alle bestræbelser for at få udarbejdet et brugbart forslag, og den opfordring håber jeg selvfølgelig også at SF vil være positivt indstillet over for.

Fischer (KF):

Vi skal nu færdiggøre et vigtigt lovgivningsanliggende til gavn for mennesker, der er kommet i en vanskelig personlig situation, og hvis retsstilling vi ønsker at styrke og præcisere.

Justitsministerens lovforslag er, som det er velkendt, meget grundigt forberedt gennem et omfattende arbejde i det såkaldte Kallehaug udvalg vedrørende de sindslidendes retsstilling. Det var et udvalg, som havde en meget bred repræsentation af mennesker med særlig indsigt i disse komplicerede problemstillinger. Derfor kan vi i dag debattere et lovforslag, hvis indhold omfatter nogle vigtige nye retssikkerhedsprincipper, der efter konservativ opfattelse vil styrke patientens retsstilling væsentligt, og som vil bidrage til, at færre bliver tvangsindlagt, vil medvirke til, at det bliver en mindre traumatisk oplevelse at blive tvangsindlagt, og vil øge udsigterne til hurtig udskrivelse, når virkningerne af behandlingen er bedre end i dag.

Forslaget afspejler efter den konservative folketingsgruppes opfattelse vigtige holdninger, som gør sig gældende i det danske samfund